

Mekanisme perundangan warisan kebudayaan bawah air di Semenanjung Malaysia daripada perspektif perundangan dan konvensyen antarabangsa

ABSTRACT

Peruntukan perundangan warisan yang kukuh dan mencukupi merupakan antara faktor terpenting dalam menjamin keberkesanan proses pengurusan warisan kebudayaan bawah air. Peruntukan perundangan merupakan suatu punca kuasa yang diperuntukkan kepada individu, agensi, organisasi, badan tertentu dan pihak yang terlibat, tanpa dicabar oleh mana-mana pihak. Dengan adanya peruntukan perundangan yang kukuh, maka jaminan bagi sesuatu tapak Warisan Kebudayaan Bawah Air (WKBA) untuk melalui proses tindakan pengurusan warisan akan menjadi realiti. Artikel ini mengupas tentang mekanisme perundangan warisan pada peringkat antarabangsa, khususnya yang melibatkan Malaysia, seperti isu pendirian ratifikasi Convention Protection of Underwater Cultural Heritage 2001 (COPUCH 2001) dan persempadanan perairan antarabangsa dalam perundangan antarabangsa yang terlibat, seperti United Nations Convention on the Law of the Sea 1982 (UNCLOS) dan The Nairobi International Convention on the Removal of Wreck (Nairobi WRC) 2007. Penelitian ke atas ketiga-tiga konvensyen ini mendapati bahawa Malaysia hanya meratifikasi dua konvensyen, iaitu UNCLOS dan Nairobi, WRC. Manakala COPUCH, 2001 tidak diratifikasi kerana perundangan Akta Warisan Kebangsaan (AWK) 2005 telah mencukupi dan dikhuatiri COPUCH 2001 bakal memberi kesan terhadap isu sensitif, khususnya melibatkan hak kedaulatan dan keselamatan perairan wilayah negara. Secara keseluruhan, mekanisme perundangan warisan antarabangsa di Malaysia amat penting dalam menjelaskan kesesuaian implementasinya dalam pengurusan dan penyelidikan WKBA di Malaysia.